

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: SK-3T/16/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8622010118
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Gombárová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2023:8622010118.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov, samosudca JUDr. Jana GOMBÁROVÁ, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. septembra 2023, v trestnej veci proti obž. A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v Poprade, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v Poprade, trvale bytom
XXX XX Stropkov,

sa uznáva za vinného, že

dňa 29.04.2021, v čase okolo 11.00 hod., na ulici Matice Slovenskej v Stropkove, zobral z vrecka bundy, ktorú mal oblečenú na sebe mal. C. D., mobilný telefón značky Samsung Galaxy A21s, čiernej farby, IMEI: 351832196434253 s vloženou SIM kartou operátora 4KA s telefónnym číslom XXXX XXX XXX v hodnote 150,- eur, načo ho mal. C. D. požiadal, aby mu vrátil telefón naspäť, pričom tento mu B. C. nevrátil, ale kričiac, že ho zbije a nech vypadne, že telefón je už jeho, tento si ponechal a následne uvedený mobilný telefón v predajni Mobil Pohotovosť na Mlynskej ulici č. 692/1 v Stropkove predal za sumu 40,- eur,

teda

prisvojil si vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe a bezprostredne po čine sa pokúsil uchovať si vec hrozbou bezprostredného násillia,

čím spáchal

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 44 Trestného zákona upúšťa od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody podľa § 42 Trestného zákona, pretože trest odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený skorším trestným rozkazom Okresného súdu Svidník zo dňa 24.07.2021, sp.zn. 0T/18/2021, právoplatný dňa 04.08.2021, vo výmere 8 (osem) mesiacov, výkon ktorého bol podmienčne odložený s určením skúšobnej doby v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov, spolu s uložením obmedzenia spočívajúceho v zákaze poživania

alkoholických nápojov a iných návykových látok a povinnosti spočívajúcej v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej A. A., nar. XX.X.XXXX na vzdialenosť menšiu ako 5 (päť) metrov, považuje na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 14.07.2022 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Svidník na tunajší súd obžalobu na obvineného A. B. C. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v skutkovej vete rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný A. B. C. urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku, že je nevinný zo skutku, ktorý je uvedený v obžalobe.

Následne súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedka poškodeného C. D. a ich vzájomnou konfrontáciou, výsluchom svedkov A. B. a E. F.. Prehratý bol obrazovo-zvukový záznam z výsluchu svedkyne poškodenej G. D. a svedka H. D.. Prečítaný bol tiež znalecký posudok B. G. I., odborné vyjadrenie k hodnote mobilného telefónu a ako listinný dôkaz bola prečítaná zápisnica o vrátení veci, komunikácia Messenger, výpis z ústrednej evidencie priestupkov MV SR, lustrácia v Centrálnom registri správnych deliktov v priestupkov, správa o povesti, odpis registra trestov, lustrácia v registri Generálnej prokuratúry, uznesenie o vznesení obvinenia pod č. ORP-109/VYS-SK-2019, uznesenie Okresnej prokuratúry Svidník č. Pv 202/19/7712, správa ÚPSVaR na poškodeného C. D., správa Strednej odbornej školy obchodu a služieb Humenné a odpis registra trestov poškodeného. Prečítaný bol aj pripojený spis Okresného súdu Svidník sp.zn. OT/18/2021.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovné:

Obžalovaný vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že v deň skutku sedel v parku na ulici Matice Slovenskej a popíjal víno, keď asi vo vzdialenosti 70 m zbadal C. D., preto ho zavolať, aby prišiel k nemu. Obžalovaný v tom čase sedel na zemi opretý o strom a začal sa s C. rozprávať ohľadom peňazí, ktoré mu požičal asi pred polrokom a to v sume 100,- eur. Dodal, že sa už viackrát predtým pýtal C., kedy mu tieto peniaze vráti a rovnako sa s ním o tom bavil aj v uvedený deň. C. mu začal tvrdiť, že mu peniaze vráti na 100 % v najbližší víkend, na čo ho obžalovaný vyzval, že keď si je taký istý, že mu peniaze v daný víkend vráti, tak nech mu dá do zálohy svoj mobilný telefón. Na to C. vybral telefón z vrečka, ešte s ním niečo robil, obžalovaný v tom čase sedel opretý o strom, odpil si z vína a keď mu C. telefón dával, tak mu ešte prízvukoval, aby ho nepredával. Potom C. odišiel. V tom čase tam bol prítomný aj E. F., ktorého obžalovaný registroval po svojej pravej strane, vo vzdialenosti asi 5-15 metrov, resp. 20 m od seba, že tiež niečo robil na svojom mobilnom telefóne. Obžalovaný dodal, že bol v tom čase opitý, pretože pil víno a sledoval hlavne C., pričom obaja s F. prišli k nemu takmer súčasne, alebo F. prišiel tesne po C.. F. podľa neho videl, čo sa tam deje, ale nezasahoval do ich rozhovoru. Potom obžalovaný zavolať E. F., pretože ten medzitým niekde odišiel a keďže obaja nemali peniaze a chceli piť, pretože bolo pred víkendom, tak F. navrhol, že ten telefón odnesú do záložne. Nejednalo sa priamo o záložňu, kde telefón odniesol, bol to taký mobil shop, ktorého majiteľom je dobrý kamarát obžalovaného, G. B.. V uvedený deň tam však pracoval jeho brat A.. S telefónom obžalovaný nič nerobil a do záložne ho odovzdal v stave v akom mu ho dal C.. Nevedel sa vyjadriť, či v telefóne bola SIM karta, ale on žiadnu SIM kartu nevybral. Za telefón si obžalovaný v predajni vypýtal zálohu 40,- eur, pretože vedel, že v pondelok po víkende má dostať zaplatenú zálohu od pána J. vo výške 50,- eur za maliarske práce a že telefón v pondelok vyberie a vyplatí. Takto to po robote v pondelok aj urobil.

Obžalovaný tiež ozrejmil, že poškodeného spoznal 1-2 roky pred skutkom s tým, že ho registroval v meste Stropkov a asi trikrát sa stretli v Krčme u Lenina. Dodal, že raz mu C. veľmi pomohol, keď mu dal zadarmo 3 fľaše alkoholu. Ohľadom pôžičky peňazí obžalovaný vypovedal, že sa vtedy stretol s poškodeným pri knižnici na schodoch a C. sa ho spýtal, či mu môže požičať 100,- eur. Keďže sa obžalovaný cítil byť voči C. zaviazaný za spomínaný alkohol, tak mu chcel pomôcť a tie peniaze mu požičal. C. mu vtedy vravel, že peniaze vráti do pár dní a on nemal obavu, že by ich nevrátil, pretože vedel, že C. bol v tom čase dílerom. Peniaze mu však nevrátil. Obžalovaný tieto peniaze požičal poškodenému minimálne pol roka pred predmetným skutkom, pričom C. sa viac ako pol roka iba vyhovárať a peniaze mu nevrátil.

Svoj vzťah so svedkom F. opísal obžalovaný tak, že sú kamaráti a poznajú sa asi 3 roky. Pred skutkom sa spolu stretávali asi 1 až 2 krát za polroka, možno aj viackrát, kúpili si víno a vypili si. V období po skutku už obžalovaný vonku nechodil tak často, pretože sa zoznámil so svojou súčasnou priateľkou a v decembri 2021 odletel do Anglicka, ale minimálne dvakrát sa s F. ešte stretli. Bolo to potom, čo mu bolo vznesené obvinenie. F. vtedy obžalovaný povedal, že bol vypovedať na polícii a že ho uviedol ako svedka. Obžalovaný sa vtedy pýtal F., či bol aj on na mieste skutku, čo mu svedok potvrdil a spýtal sa ho, či si na to nepamätá.

Obžalovaný tiež potvrdil, že dva alebo tri dni po skutku, kedy bol telefón v záložni, ho kontaktoval otec poškodeného a pýtal sa ho, či nasilu zobral jeho synovi telefón. Obžalovaný mu vtedy vysvetlil, že C. mu dal telefón dobrovoľne. Obžalovaný uviedol, že aj policajti v tom čase boli u neho dvakrát. Prvýkrát im vysvetlil, že si to vyriešia s otcom poškodeného sami a potom prišli druhýkrát a pýtali sa ho, či je ochotný dobrovoľne vydať telefón s tým, že C. otec si to rozmyslel a že podáva trestné oznámenie. Obžalovaný v tom čase už mal telefón doma, pretože ho vybral zo záložne v pondelok a odovzdal ho policajtom. C. otec mu ešte hovoril, že od syna vie, že tento si požičal len 20,- eur, pričom mu obžalovaný vysvetlil že C. požičal 100,- eur a že mu syn klamal.

Svoju životnú situáciu v čase skutku popísal obžalovaný tak, že bol na tom veľmi biedne, bol v podstate bezdomovcom, nemal kde bývať. Bol na tom zle jednak po psychickej stránke, pretože bol zlomený zo vzťahu s vtedajšou priateľkou a takisto bol na tom zle aj fyzicky, pretože nič nejedol, len pil a tým pádom chradol. Pil každý deň od rána do večera najlacnejšie víno „čučo“, popri tom chodil do práce tak, že týždeň pracoval a týždeň nie. Doplnil tiež, že v deň skutku našli spolu s F. nejaké tabletky, ktoré obžalovaný požil, bolo to asi predtým, ako prišli do záložne. Následne sa obžalovaný prebral na druhý deň v nemocnici, kde mu povedali, že mohol zomrieť tým, že užil uvedené lieky. Obžalovaný tiež uviedol, že v súčasnosti je na tom veľmi dobre, má novú priateľku, obidvaja pracujú v Anglicku, majú 3-izbový byt. Od decembra 2021, od kedy odletel do Veľkej Británie, prestal piť a dostal druhú šancu od života, teší sa z jednoduchých bežných vecí.

Svedok poškodený C. D. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v deň keď sa stal skutok išiel okolo 11.00 hod. po chodníku po ulici Matice Slovenskej a keď ho uvidel B. C., tak ho zavolať k sebe. Obžalovaný vtedy sedel pod stromom na tráve ešte s jedným človekom, ktorého nepozná a spolu tam pili. Ten druhý človek sedel vedľa obžalovaného a obaja boli pod vplyvom alkoholu, čo poškodený usúdil podľa toho, že obaja mali v rukách plastové fľaše s vínom. Toho druhého človeka nepozná a nevie ho presne opísať, ale nebol to E. F., pretože toho pozná a poznal ho aj pred skutkom. Obžalovaný mu vtedy vravel, že poškodený mu dlhuje nejaké peniaze, chcel aby mu ich vrátil, na čo poškodený reagoval tak, že mu nič nedlhuje. Obžalovaný prišiel k poškodenému s fľašou vína v ruke, siahol mu do vrecka a vybral mu z neho mobilný telefón. Poškodený ho žiadal, aby mu telefón vrátil, ale obžalovaný mu povedal, že ho zbije, preto poškodený z miesta odišiel. Obžalovaný mal vtedy v ruke fľašu od vína a povedal mu, že ho ňou udrie, no neudrel ho. Poškodený ozrejmil, že telefón mal predtým ako prišiel k obžalovanému v ruke a hral sa s ním a potom si ho uložil do vetrovky. Dodal, že SIM kartu z telefónu nevyberal a obžalovaný si zobral jeho telefón aj so SIM kartou. Následne po skutku išiel poškodený na policajnú stanicu a nahlásil, že mu obžalovaný zobral mobil, na čo mu policajti povedali, že má prísť s rodičmi, keď chce podať trestné oznámenie, pretože v tom čase nemal 18 rokov. Potom poškodený išiel domov a o všetkom povedal mame aj otcovi, otec následne volal políciu a asi sa kontaktoval aj s obžalovaným. Ďalej uviedol, že s obžalovaným sa v tom čase poznali 1-2 roky len z videnia, z mesta, neboli kamaráti a stretávali sa len náhodne. Poškodený potvrdil, že asi pol roka, možno rok pred skutkom si požičal od obžalovaného 20,- eur. Od vtedy si nepožičal od neho žiadne peniaze a tých 20,- eur mu aj vrátil. Tiež mu raz dal jednu fľašu alkoholu, išlo o nejakú whisky. Na otázky obhajcu poškodený uviedol, že v minulosti ho chytili policajti s marihuanou a bol za to aj odsúdený, ale v súčasnosti už nemá s drogami nič spoločné a nemá skúsenosti ani s inými trestnými konaniami.

Ohľadom skutočnosti, akým spôsobom sa dostal telefón poškodeného do dispozície obžalovaného, zotrvali obžalovaný aj poškodený na svojich výpovediach aj pri ich vzájomnej konfrontácii.

Svedok A. B. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní k predmetnému skutku uviedol, že do servisu prišiel obžalovaný a priniesol mobil, o ktorom hovoril, že patrí jemu a chcel ho založiť. Svedok mu vysvetlil, že oni nie sú záložňa a že telefón môže od neho kúpiť, pretože mobily vykupujú. Obžalovaný

mu povedal, že potrebuje peniaze a že keď sa nedá telefón založiť, tak ho predá. Svedok vypovedal, že následne stanovil obžalovanému cenu za tento telefón asi vo výške 40,- eur a mobil od neho kúpil. Obžalovaný mu ešte povedal, aby telefón nepredal, že si v pondelok pre neho príde. Uvedené sa pritom stalo asi vo štvrtok. Svedok na to reagoval tak, že pokiaľ si do pondelka po telefón nepríde, tak ho vystaví na predaj. Obžalovaný sa skutočne v pondelok alebo v utorok pre telefón vrátil a vyplatil svedkovi tú istú sumu, ktorú mu on pôvodne dal. Po prečítaní časti výpovede z prípravného konania svedok potvrdil, že obžalovaný si pred ním vybral z telefónu SIM kartu a taktiež uviedol, že obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu, pretože alkohol z neho cítil. Svedok vypovedal, že predajňa je otvorená len v pracovné dni od 08.00 hod. - 16.00 hod., cez víkend otvorená nie je a že v nej pracuje spolu s bratom G.. Obžalovaného pozná len z videnia.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj svedok E. F., ktorý sa k predmetnému skutku vyjadril tak, že v ten deň išiel domov po pešej zóne a oproti štadiónu stretol B. C. s C. D., oni tam stáli a niečo sa rozprávali, bavili sa o peniazoch. Videl tiež ako C. D. dal telefón B. C. a počul ako sa baví o tom, že C. D. dlhuje B. C. nejakých 100,- eur a následne C. D. dal svoj telefón B. C. do zálohy. Svedok pritom stál len pár metrov od nich. Potom sa rozišli domov a obžalovaný povedal, že sa za ním zastaví. Na položenú otázku svedok upresnil, že počul ako poškodený hovorí obžalovanému, že mu peniaze vráti v priebehu týždňa, že sa nemusí báť, na čo mu obžalovaný povedal, že on už čakal na peniaze viac ako 2 týždne. Na ďalšiu otázku svedok odpovedal, že len videl ako poškodený dal obžalovanému telefón, nerozprávali sa pri tom. Svedok dodal, že v tej chvíli nevedel, prečo C. dáva B. telefón, ale počul ako poškodený pri odchode hovoril obžalovanému, aby ten telefón nepredával. Poškodený odišiel ako prvý smerom do mesta, potom išiel preč aj on s obžalovaným, ale každý išiel sám. Svedok ďalej vypovedal, že v ten deň sa ešte s obžalovaným stretli, pretože obžalovaný prišiel za ním domov a vie, že telefón následne predal, resp. ho vymenil za peniaze, teda dal ho do záložne s tým, že ho vyberie a vráti ho poškodenému potom, keď mu on vráti peniaze. Doplnil, že v tom čase s obžalovaným pili a keďže nemali peniaze, tak obžalovaný povedal, že telefón dá do záložne, ale v záložni mu ho nevzali, preto išli do budovy banky, kde je aj predajňa mobilov a tam mu za telefón dali 40,- eur. Potom išli s obžalovaným do predajne Makos a kúpili si pivo. Svedok nevedel telefón bližšie popísať, uviedol, že len videl, že sa jedná o telefón, pretože ho podával obžalovaný tomu predavačovi. Rovnako aj keď videl ako poškodený podával telefón obžalovanému, tak telefón bližšie nevnímal, pretože mal v ruke svoj telefón.

Svedok tiež uviedol, že poškodeného poznal aj pred skutkom, poznal ho zo školy, pretože sa stretávali na jednej chodbe v škole, ale neboli kamaráti. Obžalovaného svedok poznal možno 2-3 roky pred skutkom a v období skutku popíjali, stretávali sa približne dvakrát do týždňa. Platil pritom obžalovaný, no keď mal aj svedok peniaze, tak sa na alkohol zložili.

Na otázky obhajcu svedok odpovedal, že poškodeného vníma tak, že oberá iných o peniaze a rieši drogy. Dodal, že nepočul, aby sa obžalovaný poškodenému pri odovzdávaní telefónu vyhrážal a že obžalovaný nie je agresívny. Upresnil, že obžalovaný počas rozhovoru s poškodeným stál opretý o strom, blízko neho stál C. a takisto v blízkej vzdialenosti od nich stál aj on. Na ďalšie položené otázky obhajcu svedok odpovedal, že keď si s obžalovaným kúpili pivo, toto vypili a išli domov každý sám. Uviedol, že v inej trestnej veci v súvislosti s obžalovaným nevypovedal. Až na priamu otázku obhajcu svedok potvrdil, že má ísť vypovedať v jednej veci, ktorá sa týka toho, že B. C. užil nejaké lieky. A spomenul si tiež, že táto udalosť sa stala v ten istý deň ako s tým telefónom. Vie, že obžalovaný vtedy užil nejaké tabletky, myslel si, že sú od bolesti a potom odpadol a volali mu záchranku. Na ďalšiu otázku svedok odpovedal, že v tom čase keď stretol obžalovaného s poškodeným, tak obžalovaný nebol opitý, až potom neskôr začali spolu piť. Oni sa tam pod tým stromom len rozprávali a svedok prišiel k nim.

Na hlavnom pojednávaní boli tiež prehraté obrazovo-zvukové záznamy z výsluchu svedkyne poškodenej G. D., matky poškodeného a z výsluchu svedka H. D., otca poškodeného. Svedkyňa G. D. v prípravnom konaní dňa 29.03.2022 vypovedala, že sa od svojho syn dozvedela, že mu obžalovaný zobral telefón, ktorý dostal na Vianoce. Obžalovaný mu mal telefón vytrhnúť alebo vziať, keď ho mal jej syn v rukách alebo vo vrecku. V ten deň dopoludnia bol jej syn u psychologičky a keď sa vracal domov, tak pri jednom obchode na Hrnčiarскеj ulici stretol obžalovaného a tam sa to malo stať. Syn jej o tom, čo sa stalo povedal ešte v ten istý deň poobede, keď prišla z práce. Otec poškodeného, H. D., ako svedok dňa 27.04.2022 vypovedal, že v čase skutku bol v práci v Holandsku a vtedy mu zavola syn a povedal mu, že C. mu ukradol telefón. Obžalovaný syna zavola k sebe, zobral mu telefón z vrecka a nechcel mu ho vrátiť. Syn obžalovaného žiadal, aby mu telefón vrátil, ale obžalovaný sa mu vulgárne vyhrážal, že ho

zbije. Svedok ďalej uviedol, že s obžalovaným si písal cez Messenger a chcel, aby obžalovaný telefón synovi vrátil. Obžalovaný mu však tvrdil, že jeho syn mu dlhuje 100,- eur a telefón mu vráti až keď mu syn vráti peniaze. Dodal, že syn mu povedal, že obžalovanému nič nedlhuje, alebo možno len 15-20,- eur, nepamätal si presne.

Presný obsah komunikácie medzi obžalovaným a svedkom H. D. cez aplikáciu Messenger bol na hlavnom pojednávaní prečítaný ako listinný dôkaz.

Zo záverov znaleckého posudku B. G. I., znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, psychológia sexuality, č. 91/2021 je zrejmé, že poškodený C. D. je priemerne vyspelý, jeho rozumové schopnosti sú na hranici dolného priemeru a subnormy. Po zhodnotení obsahových aj motivačných faktorov k výpovedi svedka, aj rozhovoru so svedkom znalkyňa skonštatovala, že jeho opisy udalostí sú málo detailné, obsahujú nezrovnalosti. Jeho emocionálny prejav je menej nápadný, skôr v súlade s opisovanými udalosťami. Špecifická vierohodnosť svedka má predsa prevažujúce znaky svedčiace pre zachovalosť, teda špecifická vierohodnosť svedka je oslabená mierne. Vyšetrenie nepreukázalo tendencie ku konfabulácii v zmysle pamäťovej poruchy.

Z odborného vyjadrenia vypracovaného spoločnosťou ELSIG, s.r.o. vyplýva, že hodnota telefónu značky Samsung A21s bola 150,- eur. Podľa zápisnice o vrátení veci bol tento telefón dňa 19.05.2022 vrátený G. D., matke poškodeného C. D..

Ako listinné dôkazy boli na hlavnom pojednávaní, na návrh obhajcu, prečítané aj správy a charakteristiky k osobe poškodeného C. D..

Podľa § 212 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zákona, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a bezprostredne po čine sa pokúsi uchovať si vec násilím alebo hrozbou bezprostredného násilia a čin spácha na veci, ktorú má iný na sebe alebo pri sebe, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Vykonané dôkazy súd vyhodnotil tak, že zo spáchania skutku obžalovaného usvedčuje priamy svedok poškodený C. D.. Jeho výpoveď hodnotí súd ako vierohodnú najmä s poukazom na to, že svedok vypovedal v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní konzistentne o priebehu skutku a na svojej výpovedi zotrval aj pri vzájomnej konfrontácii s obžalovaným. Znalkyňa sa k špecifickej vierohodnosti svedka vyjadrila v tom zmysle, že menovaný je bez sklonov ku konfabulovaniu a špecifická vierohodnosť je oslabená len mierne, jeho popisy udalostí sú málo detailné. Pravdivosť jeho výpovede je podporovaná výpoveďami jeho rodičov a najmä tou skutočnosťou, že obžalovaný disponoval telefónom poškodeného aj so založenou SIM kartou, čo je zrejmé aj z výpovede svedka B.. Podľa názoru súdu je nelogické, aby si poškodený, ktorý podľa tvrdenia obžalovaného, mu telefón odovzdal dobrovoľne, nevybral z tohto telefónu najskôr svoju SIM kartu. Poškodený vypovedá, že bezprostredne po skutku, tento išiel nahlásiť na políciu, tam mu však povedali, že má prísť s rodičmi, pretože nie je plnoletý. Následne v ten istý deň o skutku povedal aj svojim rodičom. Vzhľadom na popísané konanie poškodeného, ktoré nasledovalo ihneď po skutku, je podľa názoru súdu zrejmé, že poškodený nemal časový priestor a ani žiadny racionálny dôvod, aby konal účelovo v úmysle krivo obviniť obžalovaného. Ak by bola pravda, čo tvrdí obžalovaný, teda, že poškodený mu dal telefón dobrovoľne, tak by vybral z telefónu svoju SIM kartu skôr, ako mu ho odovzdal a následne by zháňal peniaze ako obžalovanému sľúbil, pritom rodičia by sa o ničom nedozvedeli.

Oproti výpovedi poškodeného stojí výpoveď obžalovaného a svedka F., ktorý je dlhoročným kamarátom obžalovaného. Sám obžalovaný vypovedá, že bol v čase skutku bezdomovcom, bol psychicky i fyzicky na dne, od rána popíjal a nemal ani na rožok. Preto, podľa názoru súdu, obžalovaný využil skutočnosť, že stretol poškodeného a snažil sa od neho získať buď priamo nejaké peniaze, alebo inú vec, ktorú by mohol následne speňažiť, čo napokon aj urobil (predal mobil za 40,- eur), aby si tak zabezpečil finančné prostriedky na blížiaci sa víkend. Súd má za to, že existencia dlhu z minulosti, bola len zámienkou k tomu, aby od poškodeného žiadal peniaze.

Výpoveď svedka F. posudzoval súd z toho pohľadu, že ako kamarát obžalovaného mohol mať záujem popisovať skutok skôr v prospech obžalovaného. Tak svedok F. ako aj obžalovaný v deň skutku požívali alkohol, čo mohlo mať vplyv na ich schopnosť správne si zapamätať prežitú udalosť. Obžalovaný dokonca vo výpovedi uvádzal, že sa pýtal F. či bol na mieste činu, pretože si to nepamätal. Výpoveď

svedka F. hodnotí súd ako nevierohodnú. Na položené otázky odpovedal svedok rozporne, keď uvádzal napr. že počul ako sa obžalovaný a poškodený rozprávajú o tom, že mu vráti do týždňa peniaze, neskôr na ďalšiu otázku odpovedal, že predtým ako dal poškodený telefón obžalovanému sa nerozprávali, len videl ako mu poškodený podal telefón. Ďalej svedok uvádzal, že počas odovzdávania telefónu mal v ruke svoj telefón a obžalovaného s poškodeným nevnímal a následne uvádza, že priamo videl ako poškodený odovzdáva telefón obžalovanému, nevedel však uviesť, kde poškodený predtým telefón mal, či ho mal v ruke, alebo niekde inde. Na jednej strane teda svedok uvádza skutočnosti o tom, ako sa obžalovaný a poškodený bavia o dlhu 100,- eur, ako videl odovzdanie telefónu a na druhej strane vypovedá, že ich nevnímal, nevie, kde mal poškodený predtým telefón. Svedok uvádzal, že po skutku s obžalovaným už o tom nerozprával, nechcel to s nim riešiť, avšak ďalej uviedol, že mu obžalovaný telefonoval či nejdú spolu piť a vtedy mu povedal, že má telefón u seba a čaká, kedy poškodený vráti peniaze. Ďalej svedok vo vzťahu k obžalovanému vypovedal, že obžalovaný v čase skutku nebol opitý a že piť išli až za peniaze, ktoré získal obžalovaný za mobilný telefón, čo je v rozpore s tým, čo uvádza sám obžalovaný, poškodený i svedok B.. Svedok F. je s obžalovaným dlhoročný kamarát, spolu sa stretávali a pili alkohol, ktorý poväčšine platil obžalovaný. Z jeho výpovede vyplýva zjavná snaha vykresliť obžalovaného v čo najlepšom svetle, keď F. uvádza, že obžalovaný nie je agresívny, pričom však z odpisu registra trestov a výpisu z evidencie priestupkov je zrejmé, že obžalovaný bol odsúdený okrem iného za prečin nebezpečného vyhrážania a postihnutý za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu.

Pokiaľ chcel obhajca spochybníť vierohodnosť poškodeného tým, ako odpovedal na jeho otázku ohľadom iných trestných konaní, ktorých sa poškodený zúčastnil, súd nepovažuje skutočnosť, že poškodený odpovedal na otázku obhajcu záporne za podstatnú pre spochybnenie jeho vierohodnosti. Už vzhľadom na predmet konania (z prečítaného uznesenia o vznesení obvinenia ČVS: ORP-109/VYS-SK-2019 je zrejmé, že trestné konanie sa týkalo zločinu výroby detskej pornografie a prečinu rozširovania detskej pornografie, pričom C. D. tam rovnako vystupoval ako poškodený) a tiež vzhľadom na to, že v prípravnom konaní sa k tejto skutočnosti poškodený vyjadril, na hlavnom pojednávaní nemusel porozumieť obhajcom položenej otázke. Ak len táto samotná skutočnosť mala spochybníť výpoveď poškodeného, tak súd poukazuje na to, že aj svedok F. na otázku obhajcu, či vypovedal aj v inej trestnej veci obžalovaného, najskôr odpovedal záporne a až na vyslovene navádzajúcu otázku obhajcu si spomenul, že obe udalosti, o ktorých pred orgánmi činnými v trestnom konaní vypovedá sa stali v jeden deň. Na záver súd uvádza, že ani prečítané správy a charakteristiky na osobu poškodeného, ani jeho odsúdenie za drogový trestný čin, nevedli k spochybneniu pravdivosti jeho výpovede.

Na základe vykonaného dokazovania súd nemá žiadne pochybnosti o tom, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. c/ a písm. d/ Tr. zákona. Tým, že obžalovaný zobral mobilný telefón z vrecka bundy, ktorú mal poškodený oblečenú na sebe, sa zmocnil cudzej veci, ktorú mal iný pri sebe. Keď ho poškodený následne žiadal, aby mu telefón vrátil naspäť, obžalovaný na neho kričal, že ho zbije a nech vypadne, čím sa bezprostredne po čine pokúsil uchovať si vec hrozbou bezprostredného násillia. K vyjadreniu obhajcu v rámci záverečnej reči, že formulácia skutkovej vety spočívajúca v tom, že obžalovaný zobral telefón z vrecka bundy poškodeného bez použitia násillia, je sama o sebe nelogická, súd uvádza, že v prípade ak by obžalovaný použil voči poškodenému násillie v úmysle zmocniť sa jeho telefónu, takéto konanie by už mohlo naplňovať znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže.

Pri určovaní druhu a výmery trestu uloženého obžalovanému sa súd riadil základnými zásadami uvedenými v ustanovení § 34 Tr. zákona a bral teda do úvahy konkrétne okolnosti spojené so spôsobom spáchania trestného činu a jeho následkom, zavinením, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobou páchatel'a, jeho pomermi a možnosťou jeho nápravy.

Obžalovaný má celkovo 3 záznamy v odpise registra trestov, pričom bol trestným rozkazom Okresného súdu Svidník zo dňa 30.12.2013, sp.zn. 2T/177/2013 uznaný vinným zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/ a d/ Tr. zákona na podmieničný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov so skúšobnou dobou v trvaní 4 rokov a bolo mu uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Trestným rozkazom Okresného súdu Svidník zo dňa 31.08.2019, sp.zn. 0T/21/2019 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Tr. zákona na podmieničný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 roka. V oboch prípadoch sa na obžalovaného hľadí akoby nebol odsúdený. Naposledy bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu

nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona a to trestným rozkazom Okresného súdu Svidník zo dňa 24.07.2021, sp.zn. OT/18/2021 a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 20 mesiacov s probačným dohľadom, súčasťou ktorého bolo obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a povinnosť spočívajúca v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako päť metrov. V súvislosti s posledným záznamom v odpise registra trestov bol na hlavnom pojednávaní oboznámený aj pripojený spis Okresného súdu Svidník sp.zn. OT/18/2021, z ktorého bolo zistené, že predmetné odsúdenie sa týka skutku zo dňa 21.07.2021, keď sa obžalovaný pod vplyvom alkoholu vyhrážal zabitím svojej bývalej priateľke. Trestný rozkaz zo dňa 24.07.2021 bol obžalovanému doručený v ten istý deň, čo malo rovnaké účinky ako vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku. Vzhľadom na skutočnosť, že skutku, ktorý je predmetom tohto trestného konania sa obžalovaný dopustil dňa 29.04.2021, teda skôr ako mu bol doručený trestný rozkaz vo veci sp.zn. OT/18/2021, je potrebné obžalovanému ukladať súhrnný trest k tomuto skoršiemu odsúdeniu. Z oboznámeného spisu sp.zn. OT/18/2021 tiež vyplýva, že skúšobná doba podmieneného odsúdenia v tomto prípade plynula od 05.08.2021 do 05.04.2023, pričom súd doposiaľ nerozhodol o osvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe. Toto odsúdenie teda nie je zahladené a je potrebné na neho pri ukladaní trestu prihliadať.

Súčasťou pripojeného spisu sp.zn. OT/18/2021 je aj záverečná probačná správa, podľa ktorej sa obžalovaný počas skúšobnej doby zúčastnil 8 probačných stretnutí, ktoré sa uskutočňovali najskôr v 2-mesačných intervaloch a po zamestnaní sa obžalovaného v Anglicku v 4-mesačných intervaloch. Koncom roku 2021 obžalovaný vycestoval do Anglicka, kde doposiaľ žije a pracuje ako záhradník, žije tam so svojou novou priateľkou a plánuje tam zostať dlhodobo. Na probačných stretnutiach bezproblémovo komunikoval, návykové látky nepožíval, čo bolo preverené testovaním s negatívnym výsledkom. Počas skúšobnej doby sa dopustil jedného priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, čo bolo riešené blokovou pokutou vo výške 10,- eur, nebol odsúdený za iný trestný čin a dňa 29.10.2021 bolo voči nemu vznesené obvinenie pre prečin krádeže a pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi. (Súd poznamenáva, že v prípade prečinu krádeže ide o predmetné trestné konanie vedené pod sp.zn. K./XX/XXXX a pokiaľ ide o zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, podľa lustrácie v registri Generálnej prokuratúry, vo veci už bola podaná obžaloba a konanie je vedené na tunajšom súde pod sp.zn. 12T/18/2023, pričom v oboch prípadoch ide o skutky zo dňa 29.04.2021, teda pred začiatkom plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia.)

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obvinený sa v období od 01.10.2016 doposiaľ dopustil celkovo 17 priestupkov, z toho v piatich prípadoch išlo o priestupky proti majetku a v piatich prípadoch o priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch, posledný spáchaný priestupok je zo dňa 22.02.2022.

Mesto Stropkov vypracovalo na obžalovaného správu o povesti, z ktorej je zrejmé, že obžalovaný je slobodný, nebol riešený v priestupkovom konaní z priestupkov, ktorých právomoc prejednať a rozhodnúť o nich je v kompetencii mesta. Jeho súčasným trvalým pobytom je mesto Stropkov.

U obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Z pritažujúcich okolností prihliadol na § 37 písm. h/ Tr. zákona, teda že obžalovaný spáchal viac trestných činov (vzhľadom na skutočnosť vyplývajúce z pripojeného spisu Okresného súdu Svidník sp.zn. OT/18/2021 ide v danom prípade o viacčinný súbeh prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zákona a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona).

Za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona je možné uložiť trest odňatia slobody až na dva roky a za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona je stanovená sadzba trestu odňatia slobody až na jeden rok. Najprísnejší zo zbiehajúcich sa trestných činov je v danom prípade prečin krádeže. Vzhľadom na prevahu pritažujúcich okolností, súd zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby v súlade s ustanovením § 38 ods. 4, ods. 8 Tr. zákona o 1/3, čo po úprave predstavuje dolnú hranicu 8 mesiacov. V rámci takto upravenej trestnej sadzby 8 mesiacov až 24 mesiacov, prichádzalo do úvahy ukládanie súhrnného trestu, prípadne upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zákona.

Aj keď súd pôvodne v trestnom rozkaze uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby v trvaní dva roky, po

vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní dospel k záveru, že je dôvodné upustiť u obžalovaného od uloženia súhrnného trestu. Súd zohľadnil okolnosti spáchania skutku, keď obžalovaný bol v podstate bezdomovcom v zlom psychickom i fyzickom stave, z hľadiska závažnosti nešlo o násilné konanie, pričom došlo k odcudzeniu mobilného telefónu v hodnote 150,- eur. Tento telefón obžalovaný dobrovoľne vydal pre potreby trestného konania a následne bol vrátený matke poškodeného. Súd prihliadol aj na to, že po spáchaní skutku, konkrétne od decembra 2021, obžalovaný podstatným spôsobom zmenil svoj život, vycestoval do Anglicka, kde sa zamestnal a doposiaľ tam pracuje, prestal požívať alkoholické nápoje, našiel si priateľku s ktorou býva v 3-izbovom byte a snaží sa viesť riadny život. Uvedené skutočnosti vyplývajú z výpovede obžalovaného, aj zo záverečnej probačnej správy vo veci vedenej pod sp.zn. OT/18/2021.

Vzhľadom na všetky vyššie popísané skutočnosti, považoval súd trest odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený skorším trestným rozkazom Okresného súdu Svidník zo dňa 24.07.2021, sp.zn. OT/18/2021, právoplatným dňa 04.08.2021, vo výmere 8 (osem) mesiacov, s podmieneným odkladom jeho výkonu a s uložením probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov, s uložením primeraných obmedzení a povinností, za dostatočný na ochranu spoločnosti i na nápravu páchatel'a, a preto podľa § 44 Tr. zákona upustil od uloženia súhrnného trestu.

Poškodený C. D. si v trestnom konaní nárok na náhradu škody voči obžalovanému neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Bardejov.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Za obžalovaného môže podať odvolanie aj jeho zákonný zástupca a obhajca a u mladistvého tiež orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.